

Quadre representant
l'antiga «Casa Vella».

(Foto *Patrici Valís*)

falla de fonaments, sembla que fou el dit 1777 que es reventà totalment la paret de llevant que formava l'embassada del molí, les restes del qual, les pedres, es troben a poc que es llauri fons en els camps llindants. Restà sencera l'altra paret, sobre la que parcialment s'hi assentava la Casa. Les parets, mur i fonament, que es conserven bé, són de pedra en plec de llibre, lligada amb morter de calç, de duresa extraordinària, com es pot comprovar bé ara, tot el seu llarg, tant fonament com el descobert que s'estén uns 20 metres abans de la casa i que continuaria al canal que portava l'aigua del rec, que passaria just sota de Can Barbany actual, i del qual en queden restes sobre el torrent. La calç d'unió és tant dura com la mateixa pedra, inclús l'exposada a l'aire. El mur té uns 80 cm. d'ample, però al dret de la casa, als finals de l'embassada, arriba als 7 pams. Admira la tècnica de construcció, que no crec coneguïn els empresaris actuals i que potser té influència dels alarbs, tant entesos en coses hidràuliques.

Al final del mur s'aprècia la boca d'entrada d'aigua, que passaria a la roda o turbina. Del molí res no en queda, però en Francesc, de petit, anava a jugar al carcabà de sortida d'aigües, avui total o parcialment en-